

"Paglisan"

Jose Corazon de Jesus

Ito ay tungkol sa isang tao na nagpapakasakit dahil sa kanyang pagkakulong sa isang lipunan na puno ng pang-aapi, kawalang-katarungan, at karalitaan.

Sa una, ang tula ay naglalarawan ng isang tao na hindi masaya sa kanyang kasalukuyang sitwasyon. Siya ay hindi makapagpakatotoo sa mga taong nakapaligid sa kanya, dahil sa takot sa mga mapanupil na elemento ng lipunan. Sa kabila ng kanyang sakit, siya ay naghihintay ng pagbabago, ngunit tila wala siyang nakikitang pag-asa sa kanyang kalagayan.

Sa pangalawang bahagi ng tula, ang nagsasalita ay humihiling ng tulong sa Diyos upang matugunan ang kanyang pangangailangan. Ipinakikita rin sa bahaging ito ang kalagayan ng kanyang kapwa Pilipino, na tulad niya ay nababalot ng kalungkutan at pagdurusa dahil sa mga suliranin ng lipunan.

Sa huli, ang nagsasalita ay nagpasyang lumisan upang hanapin ang kalayaan at pag-asa. Kahit na may mga pagsubok na kanyang haharapin sa kanyang paglalakbay, siya ay naniniwala na ito ay mas mabuti kaysa manatili sa isang lipunan na hindi nag-aalaga sa kanyang mga pangangailangan.

Sa kabuuan, ang tula ay nagpapakita ng pag-asa at determinasyon upang harapin ang mga suliraning panlipunan. Ipinakikita rin nito ang kalagayan ng mga Pilipino noong panahon ng kolonyalismo, kung saan sila ay nangangailangan ng kalayaan at karapatan upang magkaroon ng maayos na buhay.